

GOIGS A LA VERGE DE LLUC

*Puix el cel us escollia
per ser Mare dels humans:
escolteu, Verge Maria,
l'oració d'uns catalans.*

El Déu de la saviesa
que tot el món ha creat
es fixà en vostra bellesa
de tota l'eternitat;
i per Mare us escollia
en sos misteriosos plans:
escolteu, Verge...

Aquell àngel que portava
la missió del Tot-Potent,
un bell dia us saludava
amb paraula reverent:
i la nova us anuncia
de concebre el Sant dels sants:
escolteu, Verge...

Vostra noble senzillesa
no comprèn tan alt honor;
parla l'àngel amb dolcesa
i és calmat el vostre cor;
el «sí» llavors florien
vostres llavis sobirans:
escolteu, Verge...

A Betlem, son sou anada
amb el vostre sant Espòs,
no trobeu en la posada
una mica de repòs.
I aquella nit s'acomplia
un prodigi dels més grans:
escolteu, Verge...

Del Calvari la pujada
vàreu fer amb vostre Fill.
Pobre Mare desolada
no temíeu el perill!
Vostre cor es mig-partia
per aquells tractes inhumans:
escolteu, Verge...

Corre el temps i per la terra
s'estén vostra devoció;
us venera el pla i la serra,
el plebeu i el gran senyor.
Cada poble en Vós confia
per lliurar-se dels tirans:
escolteu, Verge...

Aquell rei que us estimava
com cap altre us ha estimat,
i Mallorca contemplava
des del cim de Montserrat.
De la gent de Moreria
la veu presa entre les mans:
escolteu, Verge...

Amb sos homes empenia
el gran rei aquest camí;
el crit de «Santa Maria»
tot el món feia tremir.
Vostra mà amorosa el guia
perquè salvi sos germans:
escolteu, Verge...

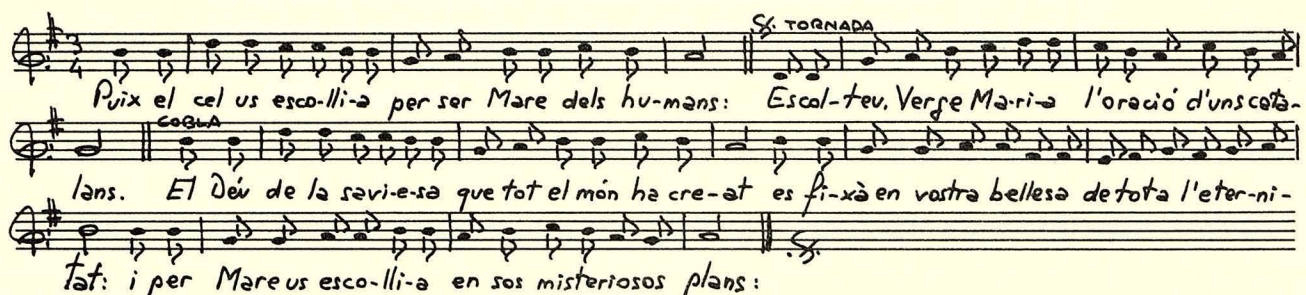
Era Lluç d'ànima noble,
un infant tot innocent,
i l'exemple d'aquest poble,
un bon frare penitent.
Us trobaren un bell dia
ben guiats per dolços cants:
escolteu, Verge...

I Mallorca, que agràia
vostra dolça protecció,
un palau aquí us bastia
que no troba parió.
Els «blauets» de nit i dia
us serveixen ben amants:
escolteu, Verge...

De Mallorca sou Senyora
i us pertoca tal honor,
puix ne sou llibertadora
de la mort i de l'error.
Tot el poble us elegia
i us rendia besamans:
escolteu, Verge...

A nosaltres, oh Regina,
que us venim a visitar,
traspasant la mar llatina
ben guiats de vostra mà;
de puresa i alegria
feu-nos gràcies abundants:
escolteu Verge...

*Puix el cel us escollia
per ser Mare dels humans:
escolteu, Verge Maria,
l'oració d'uns catalans.*

V. Pregueu per nosaltres, Santa Maria.

R. Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

P R E G U E M

Vós, oh Déu, heu volgut que la Mare del vostre Fill, venerada a les muntanyes de Lluç, fos Reina i Mare del poble mallorquí; feu-nos la gràcia, per la seva amorosa intercessió, d'obtenir l'herència gloriosa dels vostres fills en el Regne del cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

És ben poc coneguda la dedicació a la música del Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, doctor Narcís Jubany i Arnau. Les seves complexes activitats pastorals, motivadores de nombrosos escrits, l'han privat sens dubte de cultivar la música, l'art en què havia començat a distingir-se en els seus temps de seminarista.

Amb motiu de les Noces d'Argent Episcopals (1956-1981), el «Butlletí de l'Arquebisbat de Barcelona» (15 de gener de 1981), publicà la seva extensa bibliografia i féu una menció detallada d'una peça musical: no se'n menciona cap altra i aquesta no ha tingut divulgació.

La nota explica que amb motiu de la fi del curs de 1932 hi hagué una excursió a Mallorca promoguda pel professor de Ciències Naturals, doctor Josep Ramon Bataller. Entre els alumnes hi havia el seminarista Narcís Jubany i també Ramon Daumal, que ara és Bisbe Auxiliar del seu antic company d'estudis.

Arribats al seminari santuari de la Mare de Déu de Lluc, el grup barceloní s'aplegà a l'església per a resar el Rosari amb els «Blauets», celebrant el mes del Sagrat Cor. Acabat el rés, cantaren uns goigs expressament compostos per a aquesta ocasió, originals de dos condeixebles: Francesc de P. Sardà i Pujadas era l'autor de la lletra; Narcís Jubany i Arnau el de la música.

Cantaren tots amb molta devoció i complaença, i els anys no han esborrat el record dels qui hi eren presents, i l'autor de la música els evocava amb emoció en un dels seus darrers viatges a l'illa (any 1980).

Un altre seminarista, Joaquim Olivé, n'escriví la crònica, publicada en un fullet titulat «Excursió a Mallorca dels alumnes de Geologia del Seminari Conciliar de Barcelona, en els dies 15, 16, 17 i 18 de juny de 1932». (Barcelona, Impremta Revista Ibèrica. 48 pp.) A continuació inserien el text i la notació musical dels goigs (cant i acompanyament), sense que ningú n'hagi parlat mai més, fins que han estat revelats en l'ocasió joiosa que commemorem.

Els Amics dels Goigs, que tants motius de devoció senten envers el Cardenal-Arquebisbe de la seva diòcesi, es complauen oferint-li ara la seva composició juvenil, agençada com mereix en la sobrietat d'un full imprès sota la forma tradicional de les edicions de goigs. Desitgem que ell s'hi senti identificat i que alguns fidels vulguin acompanyar-lo posant-hi cordialment les veus.

Desembre 1984

**AMB MOTIU DEL TANCAMENT DEL
CENTENARI DE LA MARE DE DÉU DE LLUC
1885-1985**